

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Přestupkové řízení
Diplomant/ka: Marcela Kalašová
Autor posudku: doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.

Posuzovaná diplomová práce je opakovaně předloženou prací na stejné téma, když předchozí práce nebyla úspěšně obhájena.

Protože i nově předložená práce zachovává strukturu jako práce původní, budu se zabývat i tím, zda a případně do jaké míry se vypořádala diplomantka s některými výtkami, které jsem jí jako oponent vytkl v posudku k původní práci.

V textu na str. 4 o „právní úpravě přestupků“ bylo v minulém posudku vytýkáno, že autorka neprovedla rozbor o využitelnosti ústavní úpravy týkající se procesních (případně i hmotněprávních) otázek souvisejících s trestnými činy i na přestupky. Ani v nové práci nedošlo k nápravě, pouhý odkaz na čl. 36 odst. 3 Listiny tak, že zaručuje soudní přezkum rozhodnutí orgánu veřejné správy, „tudíž i rozhodnutí o uložení sankce“, je značně povrchní a neúplný a navíc i nesprávný. Autorka si zřejmě i spletla čl. 36 odst. 3 s čl. 36 odst. 2 Listiny.

Ke str. 15: zásada označovaná jako zásada legality má i jiný význam, než jak naznačuje autorka, tzn. jako zásada zákonnosti.

Ke str. 25: může probíhat na úrovni ústředních správních úřadu dohodovací nebo dohodovací řízení – autorka uvádí oba výrazy.

Ke str. 20: (2.5.1.16) opětovně vytýkám, že není jasné, jaké pochybnosti o přestupku má autorka na mysli: zda skutkové nebo právní, kdy se má uplatnit zásada in dubio pro reo (a kde je obsažen právní základ této zásady).

Ke str. 21: (2.5.1.17) v rámci zásady obhajoby práce opomíjí právo obviněného zvolit si zástupce.

Ke str. 27: v pozn. č. 62 není vysvětleno, z čeho by vyplývalo oprávnění starosty v malých obcích projednávat přestupky.

Ke str. 32: (4.4) opětovně vytýkám, že autorka jen velmi nepřesně formuluje, proti jakým rozhodnutím se může navrhovatel odvolat, když opomíjí odkaz § 81 odst. 4 zákona o přestupcích na § 76 odst. 3.

Ke str. 33: nepovažuji za vhodné označovat postup před zahájením řízení za „přípravné řízení“, neboť se nejedná o řízení v právním smyslu slova.

Ke str. 34: není jasná formulace, že by se rozsah zastoupení zákonným zástupcem odvíjel od toho, v jakém rozsahu nemá účastník procesní způsobilost.

Ke str. 43: (5.2.5.2) není jasné, co má autorka na mysli „zastoupením na základě zákona“, když zákonné zastoupení je rozebíráno dříve.

Ke str. 48 an.: opětovně vytýkám, že rozdělení oddílu 5.2.9. Ukončení řízení v I. stupni na Zastavení řízení (5.2.9.1.), Smír (5.2.9.2.) a Rozhodnutí (5.2.9.3.) vede k závěru, jakoby se o zastavení řízení nerozhodovalo, že jediným možným „rozhodnutím“ na závěr přestupkového řízení je rozhodnutí o vině. Autorka opomíjí variantu postoupení věci.

Ke str. 63: řadí-li autorka přezkumné řízení mezi mimořádné opravné prostředky, dokonce píše i o „návrhu k zahájení přezkumného řízení“, měla se vypořádat s tím, že v učebnici obecné části správního práva autorského kolektivu pod vedením prof. Hendrycha, ze které autorka údajně čerpala, se výslovně uvádí, že toto není mimořádným opravným prostředkem. I tento problém jsem vytýkal v minulém posudku.

I nově předložená práce je výrazně popisná, neproказuje alespoň náznak vlastního odborného přístupu autorky ke zkoumané tematice. Je pravdou, že se autorka vyvarovala některých věcných chyb oproti minulé práci, ale v podstatě jen tím způsobem, že vytýkaná místa z textu vypustila. Opětovně vytýkám, že autorka velmi často cituje zbytečně opsaný text zákona z literárního pramenu, aniž byla příslušná partie doprovázena nějakým výkladem, tedy aniž by měl odkaz na literární pramen nějaký význam (viz např. pozn. 60 na str. 26, pozn. 66 na str. 28, pozn. 70 na str. 30, pozn. 71, 72 na str. 31 atd.).

Celkově hodnotím diplomovou práci tak, že nesplňuje nároky kladené na tento stupeň kvalifikační práce.

Doporučuji autorce, aby se vyjádřila při ústní obhajobě k otázce, jaké procesní zásady se specificky uplatňují v přestupkovém řízení a procesním právům a povinnostem osoby obviněné z přestupku.

V Plzni dne 22. srpna 2012

doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.

